

Arrest

nr. 155 258 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 december 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 oktober 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2015, datum waarop de zaak wordt uitgesteld op de terechtzitting van 14 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VANBESIEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 januari 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). De burgemeester te Keerbergen beslist op 10 februari 2011 de aanvraag niet in overweging te nemen.

Op 15 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 16 mei 2012.

Op 16 juli 2012 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 8 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 november 2012. Dit is de bestreden beslissing.

Op 11 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker ter kennis gebracht op 12 oktober 2012.

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting wijst de raadsman van verzoeker op de verdere ontwikkelingen in dit dossier sinds de bestreden beslissing. Hij stelt dat verzoeker zich niet meer in België bevindt maar in Duitsland bij zijn moeder verblijft.

Ter terechtzitting repliceert de raadsvrouw van verwerende partij dat een exceptie van gebrek aan belang dient te worden opgeworpen. De bestreden beslissing strekt ertoe vast te stellen dat verzoeker geen buitengewone omstandigheden doet gelden waarom de aanvraag met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, in België moest worden ingediend. Nu blijkt dat verzoeker niet meer in België verblijft, dient vastgesteld dat hij niet langer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de onontvankelijkheidsbeslissing van de verblijfsaanvraag wegens buitengewone omstandigheden in België gedaan.

De raadsman van verzoeker meent evenwel dat hij wel nog een belang behoudt aangezien hij 'niet ver' van België is en bij een vernietiging van de bestreden beslissing onmiddellijk kan terugkeren naar België.

Artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat:

“De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang.”

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (*RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037*).

Opdat de verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 254.)

De Raad wijst erop dat artikel 9bis van de vreemdelingenwet voorziet in een procedure waarbij de in België verblijvende vreemdeling een machtiging tot verblijf om humanitaire redenen kan aanvragen. *In casu* verblijft de verzoeker niet meer in België waardoor hij hoegenaamd niet in aanmerking komt voor de voormelde procedure voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen voordeel meer verschaffen, nu verzoeker niet meer in België verblijft en de machtiging tot verblijf niet meer in België kan worden afgegeven (*cf.* artikel 9bis, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet). Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan

verwerende partij de machtiging tot verblijf niet meer toekennen waardoor de verzoeker het beoogde doel, een gegronde verklaring van zijn aanvraag, niet meer kan verkrijgen.

De Raad dient op te merken dat het belang van verzoeker bij zijn aanvraag op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet erin bestaat zijn verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien verzoeker niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan hij geen voordeel meer halen uit het door hem ingestelde beroep (cf. RvS 1 juni 2006, nr. 159.443).

Waar de raadsman verzoekers belang wil aantonen uit het feit dat hij altijd kan terugkeren, mocht de bestreden beslissing worden vernietigd, merkt de Raad op dat hij met deze stelling niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat verzoeker nog een actueel belang zou hebben bij het huidige beroep. Na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing zou de gemachtigde van de staatssecretaris moeten vaststellen dat hij die machtiging tot verblijf niet kan toekennen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk wegens gebrek aan actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN